

Boj proti fašizmu; je boj
vsakega poštovanega redatelja;
vsakega delavca in de-
lavke — pač vsakega brez
izjemne na politično, narodno
ali pa versko pripadnost!

CENA NAROČNINI:
Za Kanado in USA.
Za eno leto \$3.00
Za pol leta 1.75

Edinost

NEODVISNO GLASILO KANADSKIH SLOVENCEV

TORONTO, ONTARIO FRIDAY, DECEMBER 8 1944.

Cena 5 c.

EDINOST

206 Adelaide St. W.
Toronto 1, Ont.

Entered as second class matter at
the Post Office Dept. Ottawa.

Vol. 2. No. 90.

Price 5c.

Lett. 2. št. 90

NAD 30 UNIJSKIH GIBANJ ODOBRAVA VLADNO STALIŠČE

KONSERVATIVCI IN REAKCIJA POPARJENI VSLED ŠTEVILNIH PROTESTOV.

Toronto — Razdorna kampanja reakcije, katerje je bil poglaviti cilj povzročiti nered in razkol med ljudstvom in tudi vojaštvom zradi vprašjanja rezervne ojačitve armadi onostran Atlantika, je doživela fiasco. Ljudstvo je ob pravem času spoznalo nevarnost proti narodnemu edinstvu in pošteno obozido zlobno namero reakcije.

Nad 30 unijskih osrednjih in krajevnih lokalov, je naslovilo protestne resolucije na vlado premiera Kinga, proti razdorni kampanji konservativnih reakcionarnih krogov. V teh resolucijah je med drugim omenjeno naslednje: "Konservativni krogi so pozabili na preteklost, nameč leta lako in zapostavljanju in znova skušajo v svoji histerični goni o rezervni ojačitvi armadi onostran Atlantika, se poslati oblasti na podlagi tega vprašanja, ki pa ni nič drugač kar kamen spodne s ozirom na razmere in razpoloženje ljudstva. Kanadski delavci se ne žele pov-

rniti v predvojno dobo in zlasti leta, brezposelnega blagostanja Konservativne vlade, ampak v dobo progresa in napredka, kjer bo vsak delavec, vsaka družina, vsak farmer in tudi manjši trbovec, depansko vžival plod svojega dela."

V teh resolucijah je obenem izražena podpora vladni premieru Kingu glede njene stališča o vprašanju rezervne armade.

Stevilne resolucije so poslane tudi z strani kulturnih, prosvetnih in raznih ustanov v deželi, ter medtem tudi delavske progresivne stranke. To pa kakor razvidno, je tako poparilo reakcijo zaradi neuspeha z razdorni kampanji, da je zvrnila vso težo svojih obtožb kot navadno proti "Komunistom". "Globe and Mail" zadnjega tedna podaja na uvodni strani razlagu o tej zadevi, katera pa je tako revna, da ne izraža drugega kar krokodilske solze zaradi neuspeha razdorne kampanje.

Moskva — Po zdrobivitvi nacističnega odpora ob Blatnem jezeru v Madžarski, oddelki Rdeče Armade so dospeli prav blizu avstrijske meje se glasi poročilo vrhovne komande. Polnočno poročilo podaja podrobnejši pregled napredovanja oddelkov Rdeče Armade in medtem pravi, da so napredovali z ene in druge strani Blatnega jezera 16 milij, ter dospeli do avstrijske meje.

Bliskovita ofenziva Rdeče Armade na tem kraju bojne črte, je osvobodila 90 trgov in vasi v Madžarski in 15 v Jugoslaviji, severozapadno 62 milij od Beograda. Udarni oddelki, ki so napredovali ob Dravi, so zavzeli ob jugoslovanski meji Darnay, komaj šest milij od Barcs ob reki Dravi.

S ozirom na približevanje sovjetskih čet Zagrebu, prestolici Hrvatske, Zagreb je postal vojni center za

nemško komando na Balkanu. Ustaša so zelo vznemirjeni pred napredovanji sovjetskih četami in oddelki Narodno-osvobodilne vojske maršala Tita. Vojno sigurnost mesta so prevzeli Nemci, se glasi poročilo.

Ljute bitke so v teku posebno na severni strani Blatnega jezera, kjer nacisti skušajo stabilizirati bojno črto ob Szekesfehervar, steteška želesniška postaja nekih 32 milij južnozapadno Budimpešte, katera kontrolira želesniško progo severozapadno proti Dunaju.

Iz nacističnih virov vesti trdijo, da so sovjetske čete prekoracile Donavo južno od Budimpešte in okupirale položaj na 30 milij dolgem otoku Csepel, ter utrdile svoj položaj ob Ercsi. Te vesti so vsekakor nepotrijene. Iz drugih delov bojne črte poročilo zaenkrat neomenja večjih spremanj.

Misija Rdeče Armade na južni bojne črte, je tako činkovita, da dela velike preglavice nazi-fašističnim silam istočasno za severno področje.

Po kratkem odmoru de Gaulle je posest maršala Stalina, komisarja za zunanjje zadeve Molotova in druge sovjetske voditelje. Razgovor med sovjetskimi voditelji in generalom de Gaulle, se nanaša na sklenitev vojaškega pakta med Francijo in Sovjetsko Unijo, kakor tudi usodo Nemčije po zaključenju vojne, nameč "status" Porenja in zapadne Nemčije, ter kolektivno začito.

Naprav zanesljivim virom poročil je omenjeno, da bo Francija zahtevala začrtanje novih meja med Francijo in Nemčijo ob reki Re-

ni.

TOBAK ZA VOJAKE MARŠALA TITA

Tillsonburg — Tukajšni farmerji so zbrali 1,430 funтов tobaka z namenom, da pošljajo ta zabolj vojakom maršala Tita v Jugoslavijo. Predsednik okrajnega odbora, Jullius Stamfer je ob tej priliku izjavil, da je to znak priznanja in zahvalnosti vojakom maršala Tita, kateri so z golimi rokami odvezeli orožje od sovražnika in uspeli organizirati tako močno armado, ki je bila kos 30-tim osiščnim divizijam v Jugoslaviji.

Smrt fašizmu — svoboda narodu!

Dušan Ivančič.

Dragi tovariš Matešič:

"Prosim izroči moje najprisrčnejše pozdrave vsem tovarišem, posebno dragim tovarišicam, katere so Narodno-osvobodilnemu gibanku zelo naklonjene in ki so me tako lepo iznenadile z lepim darilom. Povej jim, da se celo posadka "Timoka" najprisrčnejše zahvaljuje za paket, kateri mi je bil izročen prvi dan ob mojem prihodu. Upam, da je bilo morebitno bivanje med vami koristno in da bodo mnogi Slovens-

ci v Kanadi odslej, še bolj povezani v skupni ljubezni napram domovini in da bodo še bolj aktivni v pogledu širjenja resnice o Narodno-osvobodilnem gibanku in pa, v stvarnem materialnem pomaganju bratov in sester, ki že tri leta strašno trpijo, pa klub temu vodijo neizprosen boj proti zakletim domaćim sovražnikom.

Nevem, kako bi vam se

mogel vsem najlepše zahvaliti za tovariško prisrčnost,

katero sem užival med vami.

Vesel sem, da sem vas imel priliko upoznati, kajti mogel bom povedati v domovini, kako zavedni so Slovenski v Slovenke, kakor tudi vsi ostali bratje Jugosloveni, živeči v odaljeni Kanadi."

Smrt fašizmu — svoboda narodu!

Dušan Ivančič.

Velika mi je čast in radoš, da imam priliko pozdraviti v imenu kr. jugoslovanske vlade inicijativo Yugoslav Emergency odbora, da je pripravil to razstavo o borbi jugoslovanskih narodov za svobodo, edinost in boljšo bodočnost. Čeprav je razstava majhna, vendar uverjen sem, vam bo dala jasno sliko dogodkov v Jugoslaviji in prikazala obseg naše borbe in veličino našega trpljenja in žrtev.

27.10.1941 je bil odprt manifestacija spontanih namenov narodov Jugoslavije, da hočejo živeti v politični kot tudi nacional-

tanje v zadevah Italije. Namreč Vel. Britanija ni navdušena da bi bil grof Sforza ministerski predsednik italijanske vlade, dočim je stališče Združenih držav v tem oziru s znano izjavo: "Roke proč od notranjih zadev".

S ozirom na nastale razmere v Belgiji, Grčiji in tudi Italiji, odnosno med tem dva dneva državama so precej napeti. Kakšna bo končno rešitev, bo pokazala bodočnost.

ni svobodi. To prepričanje je bilo tako globoko vkorenjeno v duši mas, da je bilo prirodno za njih dati mu odraza s spontano organizacijo za boj proti zavojevanju po naglem padu jugoslovanske vojske. Stvarno, oni so se prvi v njih zgodovini organizirali vodjeni po trdnom prepričanju, da po prirodi in usodi spadajo skupaj in popolnoma zavestni edinstva vseh Jugoslovanov pa bili oni Srbi, Hrvati, Slovenci, Macedonci, Bosanci, Črniogorci, pravoslavni, katoliki ali muslimani. Na ta način so efektivno odbili peklenski načrt sovražnikov, ki so računali da bodo izvajajo Srbe proti Hrvatov in Muslimanom, in Hrvate proti Srblom ter eno vero proti drugi, za vedno uničili ne samo Jugoslavijo kot državo, ampak tudi zgodovinski ideal Jugoslovanskega edinstva — za katero so najboljši in največji sinovi vseh naših narodov vodili borbo in umirali v preteklosti. Ideja brezkompromisnega aktivnega odporja, ideja skupne usode vseh jugoslovanskih narodov je utelešena v osebnosti Maršala Tita. Maršal Tito je ne samo rešil Jugos-

lavijo kot državo, ki je bila obsojena, da se razpadne v bratomorni vojni, ampak je tudi postavil konkretno temelje za bodoče bratkoživljenje v popolni enakovravnosti in medsebojnem zaupanju vseh narodov Jugoslavije, ki so skupno kri prelivali. Pod njegovim vodstvom je bil napisan eden od največjih epoh zgodovine — majhen in skoraj neobrožen narod se je dvignil proti najmočnejši vojni mašini, ki je kdajkoli obstajala. Da bi bilo mogoče to borbo preživeti je bila potrebna mitična vera v ljudske ideale.

Ni dvoma, zmaga je naša. Ali za kako strašno ceno?

Posledice te krvave borbe v zgodovini so strašne. Od 15 milijonov prebivalstva je več kot dva milijona mrtvih. Materialno upoštevajoč skoraj splošno, če so zvečer in se nikoli več ne buditi niso nenavadni, oni v snu umre od lakote. Ljudstvo Dalmacije dela kruh iz hrastovega žira in koruzovine. V jugo-vzhodni Bosni ljudstvo rabi lesnikove lupine ker nima žita, koruze sploh ni. Splošen porast tuberkuloze v naši domovini je najboljši dokaz kronične lakote in telesne izčrpnosti ljudstva. Če jim se ne

do časa uiti. Oni, ki so ušli so bili popolnoma pod zaščito Narodno osvobodilne vojske.

Ali celo oni, ki živijo v osvobojenih krajih in sama Narodno osvobodilna vojska se nahajajo v najkritičnejšem stanju. Sovražniki so sistematsko uničili vse izvore za pridobivanje hrane. Živilina, ki daje najvažnejše in najbolj potrebno hrano in sirovine je poklana, poljedelsko orodje in semenje je uničeno. Z lakotjo izmučene jugoslovanske žene in matere zamenujejo tovorno živilo in konje za oranje polj; one to delajo da bi prehranili svoje može, sirove in očete, ki se borijo proti zločinskega sovražnika. Često one padajo pod bremenom mrtve od lakote in izčrpnosti. Dogaja se tudi, da naši vojaki kdaj pa kdaj umirajo na straži od lakote. Slučaji otroka, da zaspri zvečer in se nikoli več ne buditi niso nenavadni, oni v snu umre od lakote. Ljudstvo Dalmacije dela kruh iz hrastovega žira in koruzovine. V jugo-vzhodni Bosni ljudstvo rabi lesnikove lupine ker nima žita, koruze sploh ni. Splošen porast tuberkuloze v naši domovini je najboljši dokaz kronične lakote in telesne izčrpnosti ljudstva. Če jim se ne

pošlje hrano in učinkovito pomoč, bo te zime še na sto tisoč ljudi pomrlo. Radijska postaja "Svobodne Jugoslavije" je v oddaji od 11.10.1944 sporočila: "Ljudstvo gladuje v mnogih krajih Jugoslavije. Narodno osvobodilni odbor je moral preseliti prebivalstvo iz raznih razravnih predelov. Na tisoče ljudi iz Kupreškega polja in Janja je bilo preseljeno v Grmeč. V Gorskem Kotaru, Liki, Dalmaciji in Hercegovini ljudstvo umira od lakote. Naši borci gladujejo skupaj z ljudstvom. Mladina Bosanske Krajine se je zaobljubila, da ne bo jedla dvakrat na teden, da bi s tem pomagala ljudstvu. Če jim se ne

(Nadaljevanje na 4 st.)

NARODNA REVOLTA IN KRVAVI IZGREDI V GRČIJI

VROČA DEBATA V ANGLEŠKI ZBORNICI POSLANCAV. AMERIŠKA VLADA PROTIV POVZROČANJU POLITIČNIH INTRIG.

Athens, Grčija. — Presolica Grčije je postal mimo nedeljo dne 3 decembra krvavo pozorišče in sicer potem, ko je vlada premiera Papadourea izdala ukaz za strejanje proti zbrane ljudstva na Konstitucijskem trgu. Ogromna množica ljudstva se je udeležila demonstracije v zliz vladne prepovedi v znaku protesta proti vladnemu ukrepu in menda v soglasju poveljnika bristke armade, ki določa razočitev partizanskih oddelkov znanih EAM (Narodno-osvobodilne Fronte).

V angleški zbornicni poslanec, vlado so obtožili poslance Radikalne Neodvisne Delavske Stranke zaradi njene naklonjenosti rojalistom in desničarjem, toda proti levicarskemu gibanju v Grčiji. Temu se je pridružil "Daily Worker", glasilo Komunistične Stranke in pravil: "Vlada ne bo mogla opraviti odgovornosti za nastale razmere in situacijo v Grčiji." Medtem ameriški State Department v svoji izjavi o stališču Združenih držav v tem oziru, dočim zavrača politične intrige radikalnih zadetov, je odstopilo šest ministrov.

Zaradi tega vprašanja in pa dejstva, da si je vlada Papadourea daleč bolj prizadevala kako čimprej razočiti partizanske oddelke, kakor pa izvajati potrebne mere proti fašističnemu elementu in kolaboracionistom, je odstopilo šest ministrov tega gibanja.

Misija Rdeče Armade na južni bojne črte, je tako činkovita, da dela velike preglavice nazi-fašističnim silam istočasno za severno področje.

Stališče Velike Britanije pod ostro kritiko

LIBERALNO IN KONSERVATIVO ČASOPISJE KRITIZIRAJU VLADO ZARADI INTERVENCIJE V ITALIJU IN GRČIJI.

London, 7 dec. — Zunanje stališče Vel. Britanije v zadevah južnevropskih držav, je podprtveno ostri kritiki in se zahteva odkrita pojasmnitve v poslanskem zbornicu, kateri jutri zjutraj zaradi intervencije v Italijo in Grčijo.

tanjata bi morala slediti nevtralno stališče glede notranjih političnih zadev v Grčiji, pravi "Times" in povdovja: "Katera koli britska vladai koli lasti pravico na posredovanje v času dokler niso mogoče svobodne volitve in kaže naklonjenost tej ali obeh političnih strank kot edino upravičena do tega prijateljsko naklonjenem narodu, taka vlad sprejema na sebe nevarno odgovornost z zelo bolehn preteklostjo tradicije Britanije."

"Tradicija in interesi Vel. Britanije so pomagati združiti grške stranke, toda izogniti so naklonjenosti eni ali pa drugi strani, kar pa enako velja tudi za britsko armado navzlin kakršne koli provokacije, da sledi nevtralno stališče," pravi "Times".

Administrativni komitet delavskih strank je izvolil na izvenredni seji Arthur Greenwood-a, kateri bo podal v poslanskem zbornicu zahtivo, da se ustavi demonstracija britske vojske v Grčiji, ker kakor je znano britska vojska se je pridružila rojalistom v borbi proti EAM (Narodno-osvobodilne Fronte), namreč njenih partizanskih oddelkov.

Javno mnenje v Vel. Britaniji kot razvidno je takoj reagiralo proti takega posredovanja Vel. Britanije v osvobojenih evropskih državah.

Tisoči pozdravili Thoreza v Parizu

Pariz — Nad 30 tisoč francoskih delavcev v delavki je pozdravilo Maurice Thoreza ob njegovi povrnitvi v Francijo. Maurice Thorez, tajnik Komunistične Stranke Francije, se je nahajjal v izgnanstvu zaradi odsodbe tedanje Lavalove vlade, katera ga je o

"EDINOST"

Published weekly at

206 Adelaide St. W., Toronto, Ontario,
by Edinost Publishing proprietor
in Slovenian LanguageRegistered in the Registry Office for the City of Toronto
on the 25th day of June, 1942, as No. 47939 C. P.**EDINOST**Izhaja vsak petek v slovenskem jeziku. Naslov lista:
206 Adelaide St. W. Toronto, Ontario.

Dopisi brez podpisa se ne vpoštevajo. Rokopis nenaravnih člankov in dopisov se ne vrača.

Sugestija Uredništva Edinosti

V nekoliko prejšnjih iztisov listu, čitali smo priporočila glavnega tajništva in predsednika Zveze ter drugih rojakov in med temi Franka Sodec iz Vancouverja za bodočo kampanjo Edinosti, katera začne z prvim januarjem in se konča koncem februarja prihodnje leto. Priporočila krajevnih in glavnih uradnikov Zveze ter drugih rojakov in rojakinj so popolnoma na svojem mestu, ko povdajajo, da bi brez lista naš dosedanje uspeh ne samobil nemogoč, ampak bi bil mrhav, neodločen in tudi ne vezan v takem obsegu. List nas je agitacijsko vezal, moralno bodril in opominjal k delu istočasno pa pravilno ocenjeval nastale dogodke in razmere v tekoči vojni, da se smo znali pravilno ravnat in postaviti v bran narodnih interesov v borbi proti fašizmu. Te zasluge kolikor v mednarodnih obenem v narodnih ozirih, gredo še posebej za celotno naš napredok v tej deželi kot glasilu in tudi njeziniom naročnikom ter članom in članicam Zveze Kanadskih Slovencev.

Uredništvo Edinosti ne vidi za potrebeni daljšo razlagi o tem velevažnem vprašanju nas vseh skupaj kot delavcev in delavk, demokratično in napredno mislečih kanadskih Slovencev in Sloven. Sami najbolj vedo na enak način, kakor so vedeli takoj ob začetku vstanovitve prvega slovenskega časopisa v tej deželi, kaj moramo storiti in kako se zavzeti, da osiguramo njegovo redno izhajanje in tudi obstoj. Resnica je, da je to poleg vseh drugih nalog deloma breme na naših plečih, toda tako živo in činkovito, brez katerega se nemoremo postaviti na dostenjno kulturno stopnjo in brez katerega nemoremo braniti naše in pa splošne interese svobode, demokracije in ljudski progres.

Časopis na tem polju dela zavzema najvažnejšo našlo in je nosilec naših misli, želja in priporočil, je branilec naših interesov in kar je še bolj poglavito — časopis je orožje z katerim pobijamo fašistično in fašizmu naklonjeni propagando v zaledju bojne črte, katera pa ni nič manj važna kakor na bojem polju. Temu za dokaz je sedaj razbito lažljivo omrežje proti Narodno-ovsobodilni vojski, proti resničnemu osvobodenju narodov Jugoslavije. Naše delo pa z tem ni dokončano, da bi odložili naše najbolj činkovito oružje in si dovolili potrebnega počitka. Fašistične in fašizmu naklonjene sile, še niso strene. V svojih poslednjih krčah pred pognom, bodo skušale iz tre izviti marsikatero izmišljeno sredstvo, katero naj povzroči razkol med ljudstvom, nezaupanje drug drugemu, medsebojno trenje in stotero takih podvrženih polen z namenom, da se rešijo popolne kazni — smrti — in z namenom napraviti ljudstvu predvojni jarem socijalne nepravičnosti in narodnega zapostavljenja. S ozirom na to, ako je kdaj koli bila važnejša vloga naprednega in protifašističnega tiska je danes, da dokončamo veliko delo za katero se prelivajo potoki ljudske in narodne krvi. Ta kri ne sme biti zastonj! Gledati moramo na to, da bodo njeni plodovi dejansko uresničeni. To bomo zmožili edino tedaj, ko bomo postavili na trdn podlago naš lastni časopis, kateri nam omogoči pravočasno bičati kričivo in se postaviti v bran pravice, svobode, demokracije in ljudskega progrusa.

Kaj vse je potrebno podvzeti za dober uspeh kampanje?

Iz izkušenj vemo, da je potreben dober načrt, da so potrebni dobiti in voljni aktivisti za časa kampanje, potreben je odbor kampanje za vsako naselbino posebej. Njegova naloga je, da si nabavi potreben material za zbiranje novih in poteklih naročnin, kakor tudi zbiranje dobrovoljnih prispevkov za tiskovni sklad. Potrebo je vnaprej predvideti kaj lahko podvzamemo v svrhu iger, zabav, prodajanju tiketov za dobitke in cel niz takih iniciativnih podvzetij. Potrebo je tam kjer je to mogoče sklicati javna zborovanja izključno po vprašanju lista in njegove vloge in na takih zborovanjih apelirati za dobrovoljne prispevke za tiskovni sklad. Potrebo je razdeliti delo na enake dele med seboj, da ni nihče preveč obložen in tudi prizadet. In napisati napovedati tekmo izmed ene in druge naselbine, ter redno poročati o doseženem uspehu v naselbinah. Čakati zadnjega trenutka, pomeni lahko razočaranje in tudi neuspeh, pomeni lahko, da spravimo list v nevaren položaj.

Uredništvo Edinosti upa in polaga zaupanje na številne naročnike, udarne in udarne v prejšnjih kampanjah, prijatelje napredka in progrusa, da ne bomo čakali zadnjega trenutka, ampak se takoj podali na delo in pripravimo vse potrebno za dober obstoj Edinosti. Naj nam še v bodočem pomaga pri našem narodnem delu za izgraditev naših ustanov in za uresničenje končnih ciljev v borbi proti fašizmu. Zato se obračamo na vse odseke Zveze, vse druge rodoljubne Slovence in Slovenke ter njihove ustanove, da se zavzamejo za dober uspeh kampanje Edinosti. Naj nam bo geslo: "Trdn podlaga Edinosti, je obenem podlaga napredku naših organizacij in društev, ter našemu skupnemu delu za popolno zmago nad fašizmom, boljše in srečnejše življenje po vojni."

Sugestija Uredništva Edinosti

V naslednjem smo le na podlagi sugestije Uredništva razvrstili potrebno kvoto na posamezne naselbine, toda to ne pomeni, da si naselbine določeno kvoto ne morejo zmanjšati ali pa zvišati po svoji volji in pa možnosti. Kvota je le sugestija Uredništva in je razvrščena kot sledi:

Mesto	Novih naročnin	Ponovne	Tiskovni sklad
Windsor	10	\$350.00	
Vancouver	5	300.00	
St. Catharines	10	200.00	
Sudbury	5	200.00	
Toronto	5	200.00	
Port Arthur	5	200.00	
Timmins	5	200.00	
Kirkland Lake	10	100.00	
Geraldton	—	100.00	

Govor Domobrancem(Govoril slovenski duhovnik
dr. Lojze Kuhar 8. septembra iz Londona)

Dr. Lojze Kuhar, avtor teh govorov, ki so bili oddajani "domobrancem" preko londonskega, radia, je znani duhovnik, urednik ljubljanskega SLOVENCA pred invazijo in eden glavnih voditeljev Slovenske Ljudske Stranke. Deset dni pred vdomom Hitlerjeve morilске tolpe v Slovenijo in Jugoslavijo je v družbi bivšega tajnika stranke, g. Franca Gabrovška, odpotoval v London, da od tam nadaljujeta aktivnosti SLS in držita vezi z voditelji stranke v Ljubljani, dokler bi Slovenija pod okupacijo. V Londonu je tudi vršil službo jugoslovenskega poslanika pri zamejni Poljski vladni in vodil kampanjo med Slovenci in inozemstvu za ohranitev stranke. Ker pri tem delu v Ameriki slovenski minister Snoj ni uspel radi aktivnosti SANSA, je bil na njegovo mesto poslan g. Gabrovšek. Ta je izza kulis vodil vso kampanjo proti Osvobodilni fronti in partizanom, proti Louisu Adamiču in proti SANSU. Tudi ta pozitiv je spodelal, dasi je Zvezda slovenskih župnij potrošila precej denarja za razne brošure in tiskovine, v katerih se je opisovala

bomba Osvobodilne fronte kot zločinska moritev slovenskega naroda od strani "komunistov" itd. Ob "dvanaestu uru" pa je stranka poslala gospoda Snoga v domovino, da reši stranko pečata narodnega izdajstva, domobrancem pa reši čast in mlada življena s tem, da jih pelje v Osvobodilno fronto in k zaveznikom. Istočasno je dr. Kuhar prekinil svoj dolgi mrok ter izjavil, da . . .

Snojeva misija v domovini pomeni . . . , da se odrečemo javno in brez pridržkov vseh tistih (oseb), ki so neposredno ali posredno sokrivi, da je sovražnik mogel dobiti le enega Slovence za prizego zvestobe proti lastnim bratom in proti zaveznikom." Njegov bivši tovariš g. Gabrovšek pa je bil imenovan za kaplana pri fari sv. Vida v Clevelandu.

Ti govorji so nadaljnji dokaz o pravilnosti postopanja SANSA in o velikanskih krivici, ki so jo nedolžnemu narodu v starej domovini zakrivile govorite osebe in par slovenskih listov v Ameriki. Govorji zasužuje pazljivo čitanje in dobro analizo.

Slovenski Ameriški narodni svet.

Po 17 mesecih se Vam spet oglašam iz Londona. V svojem poslednjem govoru

sem Vas rotil, da za vsako ceno in za vsako žrtev zaučavate bratomorno ubijanje, in da se vsi, složni, ne glede na politične in svetovne nazorne razlike, postavite v skupno fronto proti sovražniku, da ga s skupnimi močmi preženete s svete zemlje naše domovine.

Potem sem nehal govoriti na željo, ki je prišla od tam.

Dogodki v domovini pa so šli svojo strašno pot naprej. Oglejmo si sliko našega položaja. Kako grozna je!

1. — Prišli smo tako daleč, da so naševje slovenske kulturne ustanove, naš domov in jamstvo za naše trajanje, kot narod, po svojih najvišjih predstavnikih klečplazile pred sovražnikom in dajale izjave udanosti o nim, ki so nas uničili, potestali našo kulturo in izbrili naše kulturne delavce.

2. — Prišli smo tako daleč, da so naševje slovenske kulturne ustanove, naš domov in jamstvo za naše trajanje, kot narod, po svojih najvišjih predstavnikih klečplazile pred sovražnikom in dajale izjave udanosti o nim, ki so nas uničili, potestali našo kulturo in izbrili naše kulturne delavce.

3. — Prišlo je še do hujšega. Prišlo je do sramotevnega 20. aprila 1944, ko so slovenski fantje pod vodstvom zrelih slovenskih ljudi prisegali pred nemškim generalom — da ponovim besede tega generala — "da

(Nadaljevanje na 4 st.)

Obisk Dušana Ivančič

Dne 24 novembra izseljeni v Toronto so bili kar iznenadeni, ko jih je ta dan obiskal osebno Dušan Ivančič, častnik in začasnji politični komisar na partizantu "Timok", kateri plovi preko Atlantika z Novo jugoslovensko zastavo, petokrako na njeni beli proggi.

Dušan Ivančič je rojen v vasi Kanal, nedaleč Gorice, slovenskem Primorju, katero je po prvi svetovni vojni okupirala Italija in kjer je Mussolini izvajal prve poskuse evropskega fašizma. Ko ni bilo mogoče prenesti fašistično surovost in se tudi ponizati samovolji italijanskih karabinerjev, kateri so razsajali po tem delu slovenske zemlje za ono dobo. Dušan se je vred z svojimi starši preselil v Ljubljano. Toda, kakor pripoveduje, ni odnehal od dela za osvobodenje slovenskega Primorja in njegovo priključevanje telesnemu delu Slovenije, za kar je bil preganjan in preživel skoraj največ v inozemstvu in pozneje na trgovskih ladjah. Na ladjah je vršil službo telegrafista, katero opravljal tudi danes in pri tej ga je zatekla tudi tekoča vojna.

V svojem govoru, ki ga je održal takoj prvo večer v navzočnosti nad 200 vdeležencev, je omenil naslednje: "Izredno sem vesel in tudi iznenaden na tako si jajen sprejem jugoslovenskih izseljencev v Torontu, kateri pozdravljajo z narodnim pozdravom: "Smrt fašizmu — svoboda narodu!"

Za gotovo da vas interesi odkod sem prišel, kaj delamo in z čem se pečamo mornarji na jugoslovenskih

parnih, posebno na onih, kateri danes plovijo z Novo zastavo Narodno-ovsobodilne armade je že ob Soči, stari meji Slovenije. In kdor bo skušal posegati čez naše narodne meje, naj ve, da je ob tej meji ogromna stena slovenskih bajonetov! Samo preko naših mrtvih trupel, bi bile stopinje sovražnika na slovensko zemljo. Najbrž pa, da ne bo ničesar več se rizično izpostavljal ne samo ob naši slovenski meji, temveč na Balkanu v splošnem.

tili nad Jugoslavijo in v divji strasti nemškega in italijanskega fašizma, so bili mnogo črnješi in grozeci že takoj v samem začetku, kar pa v resnici si je mogel kdo predstavljati. Skeptična mnenja so se slišala, ko bi se bil kdo drznil napovedati, da so v Jugoslaviji tudi možnarji, daleč močnejši od črnih sil nemškega in italijanskega fašizma. In res zlomljen je bil začasno obroženi odpor Jugoslavije, toda ne njenih narodov.

Zarki nove dobe

Skozi kopreno črnih in težkih oblakov nad jugoslovensko zemljo in njenimi narodi, začeli so prodirati žarki nove dobe, naznana joč v svojem povoju le tisto narodno neurje, katero se bo sesulo po dolgih tisoč tristih let trpljenja in muk proti sovražniku na zunaj in znotraj. Narod je začel spoznavati svojo moč v organiziranih borbi. Dvignil se je na oboroženi odpor! Medtem značilno je, da vsi bivši "rodolubi in patrioti", ki so se neštetokrat trkali po prsih so ne samo pobegnili čez mejo na varno, ampak mnogi od njih zdrseli v popolni ponor navzdol in postalni narodni izdajalci. Koliko gorja in muk so prizadeli našemu narodu, vred z nemškimi in italijanskimi fašističnimi razbojniki, je težko opisati v kratkih besedah. Njihovi zločini so nešteti in mukne našega naroda neopisive. Vendar pa kljub strašnemu mukom, ogromnim žrtvam in neizrecivimi teškočami, naš narod ni klonil in ni izgubil duha narodne zavesti.

Pojavili so se novi možje na čelu njegove krvave in strašne borbe. Može po vzoru priljubljenega maršala tovariša Tita, kateri je danes narodni simbol junajske osvobodilne borbe v Jugoslaviji. Kakor v Srbiji in Hrvatski, tako tudi v Sloveniji, narod se bori za svoje narodno osvobodenje, za svoje narodne pravice. Posebno pa nas Slovencev naloga v tej borbi je temveč, kajti naša zemlja je bila raztelesena med tri zunanje države po prvi svetovni vojni.

Zato ni čudnega da smo postali ne samo prva žrtev evropskega fašizma, ampak tudi, da se danes tako junaško in edinstveno bori slovenski narod proti tiranom na zunaj in na znotraj.

Slovenski primar Primorskih Slovencev

Naj omenim, da vprašanje slovenskega Primorja, je rešeno vprašanje seveda z naše strani. In to je pravil-

(Iz "Slovenskega Poroka evalča" 2. avg. 1944) dne manifestacije. Na volivne shode in volitve same prihajajo v dolgi sprevodih v narodnih nošah, s slovenskimi zastavami, s cvetjem, s partizanskimi in narodnimi pesmimi. Za vsak kraj pomenjuje te volitve narodni praznik. Po nekem prihajajo na volivca okrašeni z lipovimi vejicami. To spominja na prve volitve pod Italijo po zadnji vojni, ko je bila lipova vejica značka za slovenske volivce. Danes te lipove vejice gorijo: Tu je slovenska zemlja in slovensko ljudstvo, tu smo Slovani, ki se borimo z nemštvom za obstanek, naše narodne težnje so težnje vseh Slovanov.

Primorsko ljudstvo je bilo že dolgo let izločeno z političnega življenja, ni moglo smelo sodelovati niti pri občinskih upravah. Zato nekateri spočetka niso umeli velejških pomena teh voliv. A dali so se poučiti in so razumeli, da si s tem volitvami sami delijo pravico, ki so mu jo tuji kralji dolga stoletja, posebno kruto pa zadnjih dvajset in več let. Spoznali so, kaj pomeni, ako narod lahko svobodno izraža svojo voljo, gradi oblast iz sebe in za sebe. Primorski človek je začel misljiti, da je dolgo let izločen z političnega življenja, ni moglo sodelovati niti pri občinskih upravah. Zato nekateri spočetka niso umeli velejških pomena teh voliv. A dali so se poučiti in so razumeli, da si s tem volitvami sami delijo pravico, ki so mu jo tuji kralji dolga stoletja, posebno kr

SNPJ darovala \$8.500 za WRFASSD

Slovenska narodna podporna jednota je SANSU izročila ček za \$8500, da ga odpremimo v glavnem urad vojnega relifnega fonda Amerikancev južnoslovenskega porekla. V tej vstopi je uključenih \$3500 preostanka neizplačanega denarja, ki ga je zadnjena konvencija odobrila za pomoč reverežem v Jugoslaviji, ter \$5000 za razna zdravila in zdravniške potrebuščine, namesto ambulance. Jednota je pred kratkim poslala tudi \$500 slovenski sekciji kanadskega relifnega odbora, kateri ravnotako pobira prispevke in blago za stari kraj in bo pomagal napolnit jugoslovansko ladjo. Oba čeka predstavljata vsoto \$9,000, katero je SNPJ poklonila relifni akciji v tej kratki dobi.

SANSova podružnica št. 25 v Chicagu nam je izročila \$1100 za WRFASSD. V tem prispevku je uključena vsota \$235, katero so poklonili sledči upravnici odborniki, uslužbeni in delavci v glavnem uradu SNPJ: Vincent Cainkar \$50, Mirko G. Kuhel, Lawrence Gradišek, Anton Trojar in Anton Gardeš vsak \$25., Peter Bernik \$10, po \$5 pa Philip Godina, Louis Beniger, Milan Medvešek, Anton Slabe, John Rak in soprog, Louis Zorko, Vinko Ločniškar, Maura Mohar, Frank Bizjak, Stanley Žele, Frances Cirar, William Gratchner, Joseph F. Nachman, Vaclav Luza in Michael Prazak. Ostala vsota sestoji iz prispevkov, ki sta jih nabrala Donald Lotrich in Louis Zorko ter na shodu nabранa vsota.

TONY SMRKE PADEL V BORBI PROTI FAŠIZMU

Sudbury — Uradno je nazznjeno starišem Antonu in Ani Smrke, da je njihov sin **Tony Smrke, mornar padel v akciji na morju.**

Tony Smrke je bil rojen v Jugoslaviji, oz. Sloveniji, občina Mirnapeč, ter je prišel v Kanado z svojo materjo, enim bratom in sestro do svojega očeta Antona Smrke, leta 1928, kot 5 letni deček. Šolal se je v Sudbury, ter tudi pohajal v rudarsko tehnično šolo. Delal je pri Inco kompaniji takozvani Frood Mine, vse dokler se ni prostovoljno javil v mornarico spomladji 1942, ter se vežbal v Ottavi in Halifax-u N. S. Na morju je bil malo več kot eno leto.

Pisal je zanimiva pisma z njegovega potovanja. Zanimal se je za vse kar je videl ob taki priložnosti o krajih, katere je videl, akcije in boje, katere je doživel. Vedno pa je pripomnil, da ne more vsega opisati, zato da bo bolj natančno vse to opisal kadar se povrne domov na dopust, kateri bi mu pripadal za Božič.

Ko to pišem je v resnici na potu domov, toda nam ne bo mogel povedati ničesar, ker kakor je že rečeno, padel je v boju proti fašizmu — v boju z fašistično zverino, katera je položila že toliko življenj obojega spola mladih in starih.

Zato **Tony**, pri Tvojem mrtvem truplu prisegamo, da se bomo borili proti fašistični pošasti z vsemi sredstvi katera imamo na razpolago vse dokler se ne zruši pod udarci mogočne roke svobodoljubnih narodov sveta, da Tvoja žrtve ne bo zamenjan, kakor tudi žrtve milijonov, ki so padle v tem pravičnem boju za svobodo no.

Tony je živel poštano in umrl kot junak. Slava mu! Naj mu bo lahka Kanadska zemlja. J. Smrke.

(Globoko sožalje staršem, bratoma in sestri, izreka uredništvo Edinosti).

Mike Karol, je eden nas!

preživljamo tukaj v tej deželi, katera je odaljena od bojnega meteža. Tolažba naj Vam bo tudi, da je maršikator oko solzno v zaroti fašizma in nacizma, da zavala svetu, ter pahne v dogotovno sušnost, ter da ravnajo žrtve, katere so položile življenja na oltar svobode, so preprečile zlobno nakan-

To je živel poštano in umrl kot junak. Slava mu! Naj mu bo lahka Kanadska zemlja. J. Smrke.

(Globoko sožalje staršem, bratoma in sestri, izreka uredništvo Edinosti).

Mike Karol, je eden nas!

Na volišču dne 14 decembra in odajmo svoj glas vsi, kot delavci in delavk, kot občani mesta Timmins, za izvolitev našega kandidata — MIKE KAROL.

Volilni Odbor:

TIMMINŠČANI — KAM PA DNE 14 DECEMBRA?

VSI NA OBČINSKE VOLITVE!

Navadno po volitvah je prav dosti pogovora: "Samo še par glasov in naš delavski kandidat bi bil izvoljen!" Tako pa je mesto njega izvoljen drugi, kateri ni naklonjen posebno delavskemu gibanju. Zopet bodo trpeli ljudski interesi za nadaljnje leto. In zakaj? Zato, ker nismo odločno delali za izvolitev našega delavskega predstavnika.

To leto na delavski listi kandidira znani med nami MIKE KAROL. Izvolitev njega v mestno Upravo pomeni izvoliti resnično predstavnštvo davkoplaćevalcev, resnično zastopništvo delavskih in občinskih interesov.

Mike Karol, je eden nas!

On dela v rudniku z drugimi delavci. Njemu so znane razmere delavcev in delavskih družin, zato, ker tudi sam je delavec. Zato je obenem garancija, da bodo resnično zastopani delavski in naroda v splošnem interesu.

Posebno je važno, da se na dan volitev vdeleže vse žene volitev. Tudi žene moramo gledati in se zanimati, da je izvoljen resnično predstavnik naših interesov. Kot družinske materje, me vemo, kako je težko pri družini, kaj vse je potrebno plačati čez leto. Koliko stane na jemmina, koliko kurjava in koliko hrana, oblike itd.

Zadnjici sem vam sporočil, da se nahaja g. Snoj pri Osobodilni fronti v Sloveniji, da poskuši popraviti, kar bi se med slovenskim narodom nikdar zgorditi ne smelo: bratomorna vojna in sodelovanje s sovražnikom. Zadnjici je prišlo do te odločitve?

Govoril bom odkrito, v zavesti si vse svoje odgovornosti do Vas in do sebe. (Nadaljevanje prihodnjic)

S sedeža slovenske Osobodilne fronte Vam se bo javil, Vam, svojim somišljencem, Vam fantom, ki ste proti svojemu prepričanju prisegli dne 20. aprila zvesto Hitlerju, ki je po vseh krščanskih načelih Vaš sovražnik. Poslušajte njegovo navodila. Pomagajte mu, da bo uspeh popoln. Čas hitro beži.

Prihodnjici bom povedal še druge razloge, zakaj je prišlo do te odločitve, ter nujne posledice, ki iz nje izhajajo. — Na svidenje!

GOVOR DOMOBRANCEM

(II. del)

Govoril dr. Lojze Kuhar v Londonu 10. septembra

Zadnjici sem vam sporočil, da se nahaja g. Snoj pri Osobodilni fronti v Sloveniji, da poskuši popraviti, kar bi se med slovenskim narodom nikdar zgorditi ne smelo: bratomorna vojna in sodelovanje s sovražnikom. Zadnjici je prišlo do te odločitve?

Govoril bom odkrito, v zavesti si vse svoje odgovornosti do Vas in do sebe. (Nadaljevanje prihodnjic)

Pismo iz Drašič Belokrajina

Power River, B. C. — Spoznani urednik! Tukaj vam pošiljam tri dolarje za ponovitev naročnine za Edinost. Malo sem zakasnil, a temu je kriva moja bolezna, nameč srčna hiba.

Nahajam se v bolnišnici že od 2. septembra zmiraj na postelji. Ždaj se počutim primeroma dobro, toda združnik mi svetuje, da ostarem v postelji in tudi da vživam vedno ista zdravila, ki sem jih dobil prvega dne. Misil sem, da bom za božične praznike lahko šel iz bolnice, a dvomim da mi bo to mogoče. Edino za kar se čutim, da mi je dobro, ki imam dobrega zdravnika in tudi bolnica je menda najboljših v tej provinciji, nameč Power Riverju.

Pred nedavnim je napravljena in opremljena z vsemi potrebnimi aparati za razne operacije in za zdraviti vsovrstne bolezni.

Obenem poročam, da sem dobil pismo iz starega kraja od moje žene, ki se glasi:

Dragi moj mož!

Po dolgem času smo dobili priliko, da Ti lahko opišem naše življenje pod fašistično kontrolo. Sin, Tone, je že dve leti pri partizanah. Lanski Božič, je bil doma zdrav in vesel. Povedal nam je, kako so hudi boji, zato se bojim, ali se bomo videli prihodnji Božič zdravi in veseli. Noč in dan mislim na njega, da se bi ne kaj zgodilo.

Dosti iz naše vasi so jih vzeli v logorje in jih je umrlo 12 v logorjih iz naše vasi. Vsi mladi. Vsi skupaj smo bili zmiraj v strahu, da nas bodo pregnali v logor, pa vendar nas niso, ampak smo imeli strašno življenje. Noč in dan smo trpeli strah. Marsikatero noč smo se skrivali po hostah po snegu in zunanj spali. Nismo se upali spati na domu. Marsikatero smo prestali pod fašistično komando.

Toraj dragi mi mož, mantramo se in borimo se, da se rešimo izpod fašističnih krempljev, za svobodo slo-

venskega naroda. Ker zdaj je čas in tudi tega bi se moral zavedati vsak Slovenec in Slovan, kam pripada. Ker Sloven, ni Nemec in kdor misli, da mu bolj kaže da bi bil Nemec, ta se je grdo gavarjal in bo tudi dobil svoje, damu nebo več Nemec na misli.

Marsikaj bi imela Ti za sporočati, ali to je zadost zaenkrat. Glavno da znaš, da smo živi in zdravi.

Torej sprejmi presrečne pozdrave od cele svoje družine.

Smrt fašizmu — svoboda narodu.

Z bogom.

Tvoja žena
Marija Pezdirc
Vas Dražiče,
Belokrajina.

Gornje pismo nam pove dovolj, da podkrepimo zbiranje pomoči za v staru kraj in tem bomo vsaj delno pomagali olajšati težke rane naših družin, žena, matra in otrok, kakor tudi zlomiti zverinski jarem fašizma ter njegovih privržencev na naši zemlji.

Marko Pezdirc.

(Skorajšne okrevanje vam želi, uredništvo Edinosti. Hvala za pismo od Vaše sovražne.)

ZA POMOČ NARODU JUGOSLAVIJE

Toronto — Za pomoč narodom Jugoslavije prispevali so Anton Hren \$20.00, Jano Gajmorach \$10.00, Joe Kezele \$5.00, J. Tekauc \$5.00 in Mat Koščak \$5.00.

Zadnjega tedna je obiskal uredništvo Edinost, rojak L. Garbas iz Geraldtona.

V General bolnišnici se še nahaja Tone Slak iz Timmins. Njega se lahko običa vsak dan od 2 do 4 ure popoldan in od 7 do 9 ure zvečer.

Iz francoščine prevedla K. N.

"Dobro", je dejal, "ne bom ga pozabil. Meni je ime Moreno, glejte, da tudi vi ne boste pozabili. Zdaj morate biti pametni. Govorite, kakor govorim ja," je zabičeval. "In predvsem: zaupajte vame!"

Na lepem je spremenil glas, se obrnil k straži in skoraj zapobil:

"Hej, tovariši! Kaj ste storili z mojo nevesto? Kako jo mogli arretirati, lepotico, ki se bom drevi z njo poročil?"

Na video strahovito razjarjen je ogorčeno pristavil:

"To je nesramno in neodpustljivo! Kako se morete tako zmotiti? Pojd, querida mia, (draga moja) tukaj prostor zate! . . ."

"Oprostite, častnik, pustite naše talke pri miru in ne dotaknite se jih!"

V tej deželi, kjer še v mirnem času gole besede dosti ne zaledijo, si moral v vojni svoje zahteve podkrepiti s petjo. Tudi Moreno je pričel sumljivo mahati z rokami. Grožčec je zarjavo:

"Nemogoče! Nemogoče!"

Če se španci pogovarjajo, se zdi tujuč, ko da bi se prepričali. Če se res prepričajo, se zdi, ko da bi se pretepal. Če kdo se znajo pretepati, je pokazala ta največja državljaška vojna; dokazala je, da se ni španski temperament od časov Filipa II, pa do današnjih dni še nič spremenil. . .

Pogovor med vojakom in Morenom je postal tako živahen, da se je okrog njiju kmalu nabralo več radovnevez.

Eden izmed vojakov je skoraj izvajajoče vprašal:

"Kdo ste prav za prav vi, na debelo pošiti z zlatimi vrvicami?"

"Moreno, letalec!" je trdo odgovoril mladi častnik. "Mislim, da ste že vsi slišali to ime! Res slabti bratje ste, če mi hočete vzeti njo, ki je edina moja sreča! Moja mlada, sladka nevesta, "je nežno pristavil, se obrnil k dekleitu in jo privil nase, kakor da bi se res že davno poznala.

Moreno je vedel, kako je treba ravnavati z ženskami, in če ga je prijatelj Vincent pred dobre pol ure primerjal z donom Juanom, se ni dosti zmotil.

Ob tem nenadnem dotiku se je mlada neznanka komaj vidno zdrznila, hkrati se je pa spomnila, kaj je bila obljubila; ljubeče se je naslonila na svojega ženina. Vse, kar se je ta dan dogodilo z njo, je bilo tako neverjetno in nenavadno, da se je zdela kakor utragn listič, plavajoč po vletotoku. . . Bila je nezmožna, upirati se, boriti se ali se s svojo voljo upreti se močnejši volji.

Vedela je, da je trenutek usoden in da bi tudi še tako majhna neprevidnost utegnila sprožiti plaz usode polnih dogodkov. Saj se njen "ženin" bori zanjo. . . Njej ne kaže drugega, kakor pokoriti se njegovemu volji in molčati.

"Halo, tovariši, ali bo kaj?" je srdito zakričal Moreno. "Ali ne veste, da imam pravico zahtevati, da mi vrnete nevesto? Saj ste kakor mrlči, menda še nobeden izmed vas ni bil zaljubljen!"

"Vaše zahteve so nenavadne, tovariši," se je izmikal anarhist. "V vojni ni ljubezni!"

"Kaj še!" je razkačen ugovarjal mladi letalec. "Te budalosti pripoveduje prvošolčkom! Kateri zavedni in pravi Španec bi si drznil trditi, da Španija, dežela vročega sonca ni dežela vroče ljubezni? Pomislite, prijatelji, na svoje žene in ljubice! Ali vam pri teh mislih ne zavre kri v žlah? Ali niste Španci? In zaradi nekakšnih neumnih, bedastih pravil naj si dam pokvariti svoj poročni dan? Ne, amigos, tega ne boste storili! Moja nevesta je moja! Danes se hočem poročiti z njo, kajti jutri morda ne bom več med živimi!"

Prijel je Orano okrog pasu in ji nežno dejal:

"Pojd, ljubica! Tovariši! Tovariši ne ugovarjajo več. Vedo, da bi šel tudi do guvernerja terjat svoje pravice!"

Pripomniti moramo, da Moreno v srcu kajpal ni verjel svojim besedam. Še zdaleč ni misil, da je zdaj Orana njegova lastnina, bil je za to vse predobro vzgojen in prenežno čuteč.

Stráž je oklevala. Pogovarjali so se med seboj, kaj bi kazalo storiti.

"Kdo je pa ta Moreno, ki se tako dere?"

"Ali ga ne poznaš? Ponos našega letalstva!"

"Ah, naš orel! Ljubljene generalnega štaba!"

"Poslušaj me! Ne spuščaj se v prepri z njim, saj vidiš, kakšen orjak je!"

"Toda s kakšno pravico nam bo odpeljal ujetnico?"

"Njegova nevesta je. Drevi se bo poročil z njo."

Oprostite Moreno", je tedaj dejal najbistrejši izmed njih. "Dokažite nam, da govorite resno. Vaša nevesta je to res?" je pomenljivo vprašal in se obrnil k dekleitu. "Govori, lepotica, doslej si samo jokala, medtem ko se je tvoj ženin boril zate!"

(Se nadaljuje prihodnjic)